

РЕШЕНИЕ

№ 3234

гр. София, 18.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 23.04.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Наталия Ангелова

Ирина Кюртева

при участието на секретаря Ирена Йорданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **1995** по описа за **2021** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал.1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП - С., подадена чрез юрк. П., срещу Решение без дата от 04.01.2021г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 122 състав, постановено по НАХД № 16266/2019г., като се иска неговата отмяна и потвърждаване на отмененото с него Наказателно постановление № 465029-F504530/24.09.2019г. на директора на Офис Център в ТД на НАП - С.. В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон – касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 НПК, вр. чл.63, ал.1 ЗАНН. Излага съображения, че административно-наказателната отговорност на дружеството била ангажирана за закъснения при подаване на декларации обр.1 в законоустановения срок и законосъобразно била приложена санкцията по чл.355, ал.1 КСО за нарушение на чл.3, ал.1, т.1, б. А от Наредба Н-8/29.12.2005г., като наложената санкция била в минимално предвидения размер. Касаело се за формално нарушение, без видим вредоносен резултат, изложени са доводи за същността на конкретното нарушение, както и за неправилност на преценката на въззивния съд за маловажност на нарушението, както и доводи за извършваната търговска дейност и задължението да

полага грижата на добрия търговец. Въззивният съд установил, че при ангажирането на имуществената отговорност не са налице нарушения нито на материалния нито на процесуалния закон.

Касационната жалба се поддържа и в подробна писмена защита, като се излагат идентични правни и фактически съображения.

Ответникът по касационната жалба - [фирма], чрез адв. У., оспорва жалбата. Излага подробни съображения за правилност на преценката на въззивния съд, че дори и дружеството да е извършило нарушение по чл. 3, ал. 1, т. 1, б. "а" от Наредба Н-8/29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, във връзка с чл.5, ал.4, т.1 КСО, то това представлявало маловажен случай, като излага доводи, че в случая се касаело само за забава, а не за липсата на изпълнение. Претендира се, че дружеството подало декларациите за съответните периоди в срок, но същите били отхвърлени, за което дружеството не било уведомено от НАП. Тези обстоятелства счита за смекчаващи вината обстоятелства. На следващо място, претендира се изтекла погасителна давност по чл.34, ал.1 ЗАНН за издаването на Акта за установяването на административното нарушение, на основание, че в тримесечния срок от откриването на нарушителя не бил съставен акта. Като доводи излага данни за възприетите две дати на нарушенията от административно-наказващият орган. Позовава се на съдебна практика и на подаденото възражение срещу акта. Счита и допуснато процесуално нарушение при издаването на процесното НП, тъй като дружеството не било уведомено, че процесните декларации са отхвърлени, позовава се на изводите на съда, че дружеството е направило опити да подаде декларациите в срок. Излага и довод по чл. 8, ал.3 от същата наредба - задълженото лице да подаде в 7-дневен срок от датата, на която е отказано приемането на декларацията, да подаде коригирана декларация Претендира също, че задълженото лице нямало задължение да проверява, дали данните са възприети от електронната система на НАП, т.е. дали е постановен отказ. Претендира присъждането на разноски пред касационната инстанция. Представя списък на разноските, - 360лв. за адвокатско възнаграждение. Пред съда адв. У. поддържа изцяло отговора на касационната жалба, изложи и аргумент, че дори и да се приеме, че случаят не е маловажен, отново били налице основания, изложени в отговора за отмяната на процесното НП.

Прокурорът - Ю. при СГП, представи заключение за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, приема следното:

С оспореното по делото Решение без дата от 04.01.2021г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 122 състав, постановено по НАХД № 16266/2019г., с което е отменено Наказателно постановление № 465029-F504530/24.09.2019г. на директора на Офис Център в ТД на НАП - С., с което на [фирма] на основание чл. 355, ал. 1 от Кодекса за социалното осигуряване (КСО) са наложени две имуществени санкции в размер на 500 (петстотин) лева всяка от тях за нарушения на чл. 3, ал. 1, т. 1, б. "а" от Наредба Н-8/29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и

съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица, във връзка с чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, представляващи неподаване в срок до 27.12.2018г. включително на Декларация образец 1 за м.11.2018г. и в срок до 25.04.2019г. включително на декларация обр. 1 за м. 03.2019г.

Въззивният съд е приел за установено, че действително декларациите са подадени с установеното и посочено в НП закъснение - съответно декларацията за м.11.2018г. е подадена на дата 08.08.2019г. със закъснение от 223 дни, а декларацията за м. 03.2019г. - подадена на 08.08.2019г., била подадена със закъснение от 104 дни.

В хода на въззивното производство са представени и приети доказателства - Протоколи за отхвърляне от системата на НАП на подадените в срок от дружеството декларации за същите периоди - съответно Протокол от 17.12.2018г. и Протокол от 17.04.2019г., въз основа на които съдът е приел, че с двата протокола е предоставен 7-дневен срок от датата на получаването на съответния протокол за подаването на нови декларации. Въззивният съд е формирал извод, че дружеството е направило опит да изпълни задължението си, по чл.5, ал.4, т.1 КСО, като е подало в срок съответно на 17.12.2018г. и на 17.04.2019г. декларации обр. 1 за м.11 .2018г. и за м. 03. 2019г., но подадените данни са били отхвърлени от информационната система на НАП. Възприет е доводът на дружеството, че същото няма задължение да проверява дали данните са възприети в електронната система на НАП и административният орган е следвало да посочи доказателство за узнаване на съответния отказ от страна на наказаното лице. Съдът се е позовал на възражението срещу акта за установяване на нарушение, в което били посочени данните за подадените декларации в срок, както и, че дружеството не било уведомяване за отказа за приемане. Приел е също, че действително подаващото декларация лице било длъжно да се увери, че подадената от него информация е достигнала до адресата, но не можело да се докаже моментът, от който е започнал да тече 7-дневният срок .

Също въззивният съд е приел въз основа на протоколите , че декларациите обр.1 са били отхвърлени защото не били подадени едновременно с декл. обр.б, което за съда означавало добросъвестно намерение на задълженото лице да изпълни задължението си по чл.5, ал.1, т.1 от КСО. При тези обстоятелства съдът е приел, че се касаело за маловажен случай на двете нарушения както и, че дружеството не било извършвало друго нарушение освен посочените в НПВ Причина за нарушенията съдът приема недобрата практика на дружеството да не проверява достигнала ли е до адресата подадената от него информация. Приел е за пълнота, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, не е констатирал нарушения на процесуалните правила, немотивирано било прието възражението срещу АУАН за неоснователно, като органът сам би могъл да прецени маловажност на извършеното.

Преценка на касационната инстанция.

Решението на СРС е правилно като краен резултат, но по различни съображения.

С процесното НП касаторът е санкциониран за това, че за общо 2 отчетни периода – от м. 11 2018г. и м.03.2019г. не е подал декларация образец № 1 в сроковете, установени в чл. 3, ал.1,т.1, б. „а“ от Наредба № Н-8, (отм. понастоящем), а именно до 25-то число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните, декл. обр.1.

Касационната инстанция не споделя изводите на районния съд, че в случая е установено и доказано извършването на нарушенията на посочената норма, за които

са наложени административните наказания, но се касаело за маловажен случай на нарушение.

На първо място, видно от протоколите, съдържащи потвърждения за получаване, видно от които за всеки един от процесните месеци са подавани като електронен документ с квалифициран електронен подпис декларации – образец № 1, които не са оспорени от органите на ТД на НАП, са представени и платежни нареждания за внасяне на осигурителните вноски за тези месеци, но тези декларации – образец №1 всъщност са подавани, но са отхвърлени от електронната система.

Процесното НП не отговаря на изискването на чл. 57, т.5 от ЗАНН, тъй като в него не са описани съществена част от обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Не е посочено електронното подаване от страна на лицето на декларациите- образец № 1 за отделните месеци, съответно че същите са отхвърлени, нито е пояснено по каква причина е станало това, не е посочено дори съставянето и наличието на протоколите, с които се установява, че файлът с подадените от лицето с квалифициран електронен подпис декларации е отхвърлен.

На следващо място, неправилно районният съд е приел за доказано извършването на вменените на касатора нарушения. Според настоящият съдебен състав тезата на административно-наказателното обвинение изцяло се опровергава от събраните в хода на въззивното производство доказателства. Съставът на нарушението по чл. 355, ал.1 КСО предполага лицето да не е подало в срок декларациите по чл.5, ал.4 от КСО. В случая, видно от приложените по делото протоколи, декларациите са били подадени по електронен път - възможност, която Наредба № Н - 8 допуска, в изискуемите срокове, като за това е получено съответното електронно потвърждение.

Обстоятелството, че тези декларации впоследствие по технически причини не са били приети и са отхвърлени от електронната система не може да се приравни на неподаване на декларациите в срок, независимо дали лицето е уведомено – за това или не. Видно от свидетелските показания на Д., са правени неуспешни опити за подаването на двете декларации и в срок, но системата е отхвърлила приемането на тези две декларации, като не било спазено изискването по чл.11, ал.2 от същата наредба за равенство между декл. обр.1 и обр.б. Предоставял се 7-мо дневен срок на лицето да отстрани тези грешки, и ако не подаде отново декларацията, същата се счита за неподадена. НАП не е уведомявала с нарочно писмо дружеството, че системата е отхвърлила декларациите, системата автоматично генерирала отговора, резултат от обработката на подадени декларации, който достигал минути след подаване на декларация. Възприетото от въззивния съд обстоятелство, че макар и да е извършено нарушението, същото се дължало на лошата организация да не следи дали подадената информация е достигнала до адресата, не сочи на извод за маловажност на извършеното.

В случая се касае за неизпълнение на задължение не на посочената в НП като нарушена норма, а за неизпълнение на задължението за отстраняване на указаните нередовности и задължението за подаването на коригиращи декларации. Съгласно чл.8, ал.3 от Наредба Н-8 /29.12.2005г. : "Задълженото лице по тази наредба в 7-дневен срок от датата, на която е отказано приемане на декларации след попълването на необходимите данни ги изпраща отново в компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите."

Макар и да се е позовал на тази разпоредба, на стр.3 от въззивното решение, съдът не е посочил, че от фактическите установявания по делото, следва именно допуснато

нарушение на чл.8, ал.3 от Наредба Н-8 /29.12.2005г., а не на задължението по чл.3, ал.1, т.1, б.а) от същата наредба, което касае неподаване на декларации. Липсва текст от наредбата, който да приравнява неизпълнението на задължението по чл.8, ал.3 от същата на неподаване на декларация. Само при възникнало задължение по тази разпоредба за подаване на коригираща декларация, е релеватен срокът от 7-дни от постановяване на отказа за приемане на подаване на коригиращи декларации, съответно отстраняване на указаните причини за неприемане.

Като не е обсъдил всички относими към факти към изпълнение на задълженията на дружеството в качеството на задължено по чл.5, ал.4, т.1 КСО лице, административно-наказващият орган при издаването на процесното НП е допуснал съществено нарушение на изискванията за издаването му по чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН за посочване на обстоятелствата, при които е извършено нарушението, както и нарушените разпоредби, и съответстващото му задължение да посочи точната правна квалификация на нарушените разпоредби - по т.6 от същата разпоредба. В случая са налице подадени в срок, но неприети декларации, което е довело до необходимостта от повторното им подаване.

Обективно, новите декларации действително са подадени след срока по чл.3, ал.1, т.2, б. "а" от Наредба № Н-8 и след 25-то число на месеца, следващ месеца, за който данните се отнасят. Освен изложеното органът е следвало да вземе предвид, че от страна на дружеството е представен протокол за издадено на 08.09.2019г. задължително предписание от органите на ТП на НОИ - С., и за същото - неподаване на декларации обр.1 за м.11. 2018г. и за м. 03.2019г., предоставен е срок за изпълнение и указани последиците - съставяне на акт за установяване на административно нарушение и налагането на санкции по чл.350, а.1 вр. чл.349 и чл.349а КСО. Този протокол е представен на дата 08.08.201г., от страна на дружеството, на която дата в изпълнение на даденото предписание са подадени и коригиращите декларации.

В процесното административно-наказателно производство не е обсъдена компетентността на органите на НАП и допустимостта да образува второ административно производство за същото нарушение по чл.5, ал.4, т.1 КСО. При спор за компетентност по чл.50 ЗАНН, този спор следва да се разреши от районния съд. Не са изложени и мотиви в НП защо счита, че следва да бъде образувано второ административно-наказателно производство за същото нарушение на чл.5, ал.4, т.1 КСО, както и дали се следват две различни санкции във вр. с чл.18 ЗАНН.

След като не са описани в пълнота всички факти и обстоятелства, относими към задълженията на дружеството по Наредба Н-8/2005г. при подаването на декл. обр.1 за м. 11.2018г. и м. 03.2019г., не е правилно квалифицирано допуснатото нарушение, то е безпредметно да бъде обсъждано спазването на срока по чл.34, ал.1 ЗАНН, за действително извършеното нарушение, тъй като същото не е посочено в НП.

Предвид изложените правни съображения, с процесното НП административнонаказателната отговорност на дружеството е ангажирана без да са описани и обсъдени всички релевантни факти и правни въпроси, относими към допуснатото нарушение на Наредба Н-8/2005г. при подаването на декл. обр.1 за м. 11.2018г. и м. 03.2019г., предвид на което и неправилно е ангажирана отговорността му за нарушение на чл.5, ал.4, т.1 КСО и съответно наложена санкцията по чл.355, ал.1 от същия кодекс. Като е достигнал до този извод, макар и по други правни съображения, въззивният съд е постановил правилен съдебен акт, който следва да

бъде оставен в сила.

При този изход на оспорването и направено своевременно искане за присъждане на разноски, представен списък и доказателства за плащането на адвокатското възнаграждение - доказателството на л.22 от делото- удостоверено плащане в договора за правна защита и съдействие, то следва да се присъдят разноски на ответното дружеството в размер на 360 лв., на основание чл.63, ал.3 ЗАНН в действащата редакция, вр. чл.143, ал.1 АПК.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал.2, предл. второ от АПК вр. чл.63, ал. 1 изр. второ от ЗАНН, Административен съд София - град, I касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ в сила Решение без дата от 04.01.2021г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 122 състав, постановено по НАХД № 16266/2019г.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите чрез ТД на НАП - С., да заплати на [фирма] с ЕИК[ЕИК], сумата от 360 (триста и шестдесет) лева за разноски.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: